

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2021-296

23.3.2021

AIG EUROPE S.A. NUF

Reise/reisegods

Tyveri av reisegods – brudd på sf påberopt etter objektivt avslag – fal. §§ 2-2, jf. 9-3, 4-8 og 4-14.

Sikrede ble utsatt for tyveri av sitt reisegods i utlandet 29.6.18 og sendte skriftlig skademelding til selskapet 27.8.18. Tyveriet fant sted utenfor en dagligvareforretning hvor det ikke var tillatt å ta med seg ryggsekk inn i butikken. Selskapet avsto kravet i første omgang den 2.10.18 under henvisning til at forsikringen ikke var gyldig på tapstidspunktet. Etter at sikrede brakte saken inn for Finansklagenemnda ved klage av 16.2.20, frafalt selskapet denne begrunnelsen, og varslet om at saken ville tas opp til ny behandling for å vurdere om det var grunnlag for avkortning som følge av brudd på sikkerhetsforskrifter. På forespørsel mottok selskapet ytterligere opplysninger om tapshendelsen 27.3.20 og avkortet erstatningen med 100 % den 16.4.20. Sikrede anførte at det ikke var grunnlag for avkortning, at han ikke hadde vært kjent med de aktuelle sikkerhetsforskriftene, samt at selskapet hadde oversett reklamasjonsfristen i fal. § 4-14.

Nemnda kom til at sikrede hadde mottatt forsikringsbeviset, og at sikkerhetsforskriftene var tilstrekkelig fremhevet, samt at selskapet hadde overholdt reklamasjonsfristen i fal. § 4-14.

Nemnda kom videre til at sikrede var mer enn lite å legge til last for brudd på sikkerhetsforskriften, men at avkortningen for andre gjenstander enn verdisakene, skulle reduseres til 25 %.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: ca. kr 30 000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav på dekning for tyveri og spørsmålet om selskapet kan avkorte i erstatningen for brudd på sikkerhetsforskrifter, jf. fal. § 4-8.

Sikrede er dekket av en kollektiv forsikring i selskapet gjennom sitt kundeforhold i Bank Norwegian AS. De aktuelle sikkerhetsforskriftene lyder slik:

1. Sikkerhetsforskrifter for Reisegods – oppbevaring og tilsyn

Følgende sikkerhetsforskrifter er gjort gjeldende:

1. Reisegods som ikke er innelåst, skal ikke forlates uten tilsyn. Sikrede skal ta vare på sine eiendeler på en slik måte at de ikke stjeles, skades eller går tapt.

...

2. Sikkerhetsforskrift oppbevaring av penger

Penger skal sikrede bære med seg, eller oppbevare i dertil egnet låst og fastmontert oppbevaringssted i låst rom i bygning.

Sikrede kontaktet selskapet den 27.8.18 og meldte om tap av en sekk med verdisaker/konter på reise. Selve tapshendelsen som fant sted 29.6.18 mellom kl. 10.10 og 11.50 er i skademeldingen beskrevet slik:

Eg var på veg gjennom Russland i sørlig retning. På formiddagen 29/6 hadde eg planar om å fortsette reisa sørover etter å ha overnatta i Volgograd. Før avreise skulle eg gå til innkjøp av proviant i ein dagligvarebutikk tilknytta eit kjøpesenter. Då ryggsekk ikkje var tillatt inne i butikken var eg tvungen til å etterlate sekken på sikker stad. Då eg returnerte frå butikken var sekken med innhold stolen. Eg varsla politiet som hjalp meg med å søke, men verken sekken eller innholdet blei funne.

Selskapet av slo kravet 2.10.18 under henvisning til at forsikringen ikke var gyldig på tapstidspunktet. Det ble samtidig informert om at selskapet derfor heller ikke ville gå inn i en nærmere vurdering av brudd på eventuelle sikkerhetsforskrifter.

Sikrede krevde saken gjenåpnet, hvor selskapet svarte følgende 15.10.18:

Vi kan godt registrere saken som en klage. For å gjøre det ønsker vi en forklaring på hvordan 50 % av reisens totale transportkostnader er betalt med kortet når skaden inntraff ... Vi vil også trenge en forklaring på hvordan sekken var oppbevart, i tilfellet det blir funnet ut at du har aktiv forsikring.

Etter ytterligere korrespondanse mellom partene ble saken avsluttet av selskapet på nytt den 22.10.18.

Sikrede uttrykte i etterkant at han fortsatt var uenig i selskapets avslagsgrunn, hvoretter selskapet bl.a. i e-post av 15.11.19 påpekte at:

... I ditt tilfelle er det ikke mulig å vite hva halvparten av utgiftene vil være da du ikke har delt dem med vedkommende du har sittet på med. Selv om du unnlater å betale noe selv, er det kostander som påløper på nevnte etappene, og skal med i beregningen.

Vi gjør også oppmerksom på at selv om forsikringen hadde vært aktiv, ville nok kravet her blitt avkortet med 100 %.

Sikrede skrev følgende tilbake:

... Eg bed også om ei utfyllande forklaring på kvifor kravet skulle blitt 100 % avkorta. Utover å nekte dekning har ikkje AIG eingong behandla saka.

Ei anna sak som krever forklaring er kvifor AIG har latt det gå over eit år utan å svare på epost. I mellomtida har eg hatt kostander knytt til kravet som eg meiner AIG bør stå til ansvar for.

Selskapet endret oppfatning etter at saken ble klaget inn for Finansklagenemnda 16.2.20, og varslet at det ville ta saken opp til ny behandling for å vurdere om det var grunnlag for avkortning som følge av brudd på sikkerhetsforskrifter. I den forbindelse ba selskapet også om ytterligere opplysninger om tapet.

Sikrede besvarte henvendelsen 27.3.20:

Du spør etter korleis sekken blei oppbevart då tjuveriet fann stad. I Volgograd hadde eg overnatta i friluft like utanfor bykjernen. Dagligvarebutikken eg skulle besøke tillot ikkje kundene å ha med sekker, det hadde eg allerede fått tilsnakk for på eit tidligare tidspunkt. Eg gøymte derfor sekken i noko buskas i eit skogholt før eg gjekk på butikken. Sekken var såpass godt gøymt at eg tviler på at nokon kan ha komt over den tilfeldig. Eg mistenker at tjuven må ha observert meg på avstand.

Oppbevaringa kan sikkert kritiserast i etterpåklokskapens lys, men eg vurderte det som den beste og tryggaste løysinga i situasjonen eg var i på det tidspunktet. Ingen andre tilgjengelige alternativer for oppbevaring ville vore tryggare. Eg kan heller ikkje sjå at dette er i strid med sikkerhetsforskrifter. Den einaste dokumentasjonen tilgjengelig på BN og AIG sine nettsider på skadetidspunktet var avtalevikårene for forsikringsavtalen. I desse vikårene er ikkje oppstilt relevante sikkerhetsforskrifter.

Selskapet erkjente ansvar for tapet den 16.4.20, men avkortet erstatningen med 100 % under henvisning til at sikrede hadde brutt sikkerhetsforskriftene om tilsyn/oppbevaring av reisegods:

Du opplyser at tapet skjedde som en følge av at noen hadde fulgt med på hva du gjorde da du gjemte sekken i noen busker, siden du ikke fikk ta sekken med inn i butikken da du skulle handle. Ifølge skademeldingen skjedde tapet mellom kl 10.10 og 11.50, 29.06.2018.

Vi er av den oppfatning at det her forelå et klart brudd på tilsynsplikten som det er vist til i pkt 1.1 og at det er klart at en slik oppbevaring ikke kan anses som forsvarlig. Du hadde handlingsalternativ, blant annet ved å undersøke om sekken kunne vært oppbevart i butikken eller et annet sted på kjøpesenteret, mens du handlet, slik at den i allefall hadde hatt et visst tilsyn. I tillegg er det oppgitte tidsrommet ganske langt, noe som forsterker bruddet på tilsynsplikten. Ved et brudd på en sikkerhetsforskrift, hvor det er mer enn lite å legge sikrede til last, er det grunn til å foreta avkortning i erstatningsoppgjøret i henhold til nevnte sikkerhetsforskrift.

Vi har derfor avkortet erstatningen i denne saken med 100% for sekk med innhold, da tapet relativt enkelt hadde vært unngått slik det fremgår av ovenstående handlingsalternativ, og vi mener at du er mer enn lite å legge til last for at tapet skjedde.

Sikrede påklaget avgjørelsen 16.4.20 og anførte at han ikke var kjent med sikkerhetsforskriftene.

Selskapet vurderte saken på nytt, men opprettholdt avgjørelsen 17.4.20:

Alle kunder i Bank Norwegian for tilsendt Forsikringsbevis vedlagt i den første forsendelsen sammen med tilsendt kort.

Dette er en innarbeidet rutine som er en del av "pakken" man får sammen med kortet, og er noe som også er godtatt under FAL og ved alle lignende saker behandlet av Finansklagenemnda. En slik rutine er viktig, og er foretatt for flere hundre tusen Bank Norwegian-kunder uten unntak eller noen konstaterte feil på noe tidspunkt de 11 årene AIG har hatt samarbeid med Bank Norwegian.

Saken ble igjen brakt inn for Finansklagenemnda 5.5.20.

Sikrede innga sine kommentarer til selskapets tilsvaer 14.5.20:

AIG viser til feil forsikringsvilkår i sitt tilsvaer. Legger her ved forsikringsvilkårene som var gjeldende på skadetidspunktet. I disse er det ikke oppstilt relevante sikkerhetsforskrifter. Forsikringsbeviset kan eg som nevnt ikke sjå å ha mottatt. Dette til tross for AIG sine påstått gode rutiner.

Sikkerhetsforskriftene som AIG legger til grunn ved sin avkorting av forsikringskravet, var altså ikke kjent for meg verken gjennom forsikringsvilkår eller -bevis.

Selskapet svarte samme dag:

Det er korrekt at Sikkerhetsforskriftene ikke var tatt inn i selve vilkåret på de tidligere vilkårsversjonene, men Sikkerhetsforskriftene har alltid vært med i Forsikringsbeviset. Vilkaeret vi har sendt FinKN er det vilkaeret som er det gjeldende på skadetidspunktet og som er tilgjengelig på Bank Norwegians nettsider. Det er ikke korrekt slik sikrede hevder at han aldri har fått Forsikringbevis, da dette er en integrert del av den informasjonspakken man må få for å få Bank Norwegian kortet.

Selskapet har senere sendt inn dokumentasjon på at sikrede fikk tilsendt forsikringsbevis og vilkår på e-post 28.7.17:

This insurance cover is offered to claimant free of charge as part of a mandatory group policy program. AIG does not hold a register of the insureds. Together with the policyholder AIG has reviewed the process for distributing the relevant information to the insureds. There is a solid written process for sharing information when insureds join the program, and we have received confirmation from Bank Norwegian that they have sent the insurance policy and terms and conditions to the bank client when the insurance was established 28.07.2017, as per attached document.

Sikrede krever dekning for tyveri av sekk og avviser at selskapet kan påberope seg brudd på sikkerhetsforskriftene. Sikrede har ikke vært kjent med de aktuelle sikkerhetsforskriftene, og det stilles også spørsmål ved hvorfor forsikringsbeviset selskapet har sendt er datert 10.10.16, mens sikrede først inngikk avtalen med Bank Norwegian den 27.7.17. Forsikringsvilkårene har gjennom sikredes tid som kunde kommet i nye og reviderte versjoner etter denne dato som sikrede ikke har mottatt. Sikrede har også ved flere anledninger forsøkt å finne gjeldende forsikringsbevis og vilkår på selskapets nettsider uten resultat. Selv om det nå har kommet frem at forsikringsdokumentene ble sendt til sikrede per e-post 28.7.17, kan sikrede ikke se at det var noen referanse til e-posten som viste til de viktige vedleggende. Disse ble derfor oversett av sikrede.

Sikrede anfører videre at selskapet har oversett reklamasjonsfristen i fal. § 4-14. Selskapet må antas å ha vært kjent med hvordan sekken med reisegods ble oppbevart allerede i august 2018, da det mottok kopi av bl.a. politianmeldelsen som vedlegg til skademeldingen.

For øvrig kan sikrede heller ikke se at det er grunnlag for 100 % avkortning av erstatningskravet da det i dette tilfellet ikke forelå noen reelle handlingsalternativ som kunne forhindre tyveriet.

Selskapet anfører at det kan avkorte med 100 % for brudd på sikkerhetsforskriftene.

Forsikringsbeviset med tilhørende vilkår ble sendt til sikrede per e-post den 28.7.17. Alle kunder i Bank Norwegian får, som en del av innmeldingen, tilsendt forsikringsbevis og vilkår. Dette er en fast innarbeidet rutine ved inngåelse av et kredittkortforhold. Det er derfor ikke grunnlag for å trekke i tvil at slik informasjon ble gitt på korrekt måte gjennom alle de år Bank Norwegian har hatt et forsikringstilbud via selskapet. Som forsikringstaker har sikrede en selvstendig plikt til å sette seg inn i den informasjonen som blir tilsendt og gjøres tilgjengelig for ham.

Selskapet anfører videre at det har overholdt reklamasjonsplikten i fal. § 4-14. Det var vesentlig for selskapets vurdering å få avklart om sikrede hadde en gyldig forsikring før saken kunne realitetsbehandles som en forsikringssak, herunder om selskapet kunne foreta avkortning i erstatningen. Først den 27.3.20 hadde selskapet tilstrekkelig informasjon til å kunne ta stilling til avkortningsspørsmålet og hva sikrede definerte som "sikker stad" i skademeldingen. Av denne grunn har selskapet ikke ventet unødige lenge med å varsle om avkortningen basert på det selskapet var kjent med av fakta til enhver tid.

Det foreligger også et klart brudd på sikkerhetsforskriftene pkt. 1.1 og pkt. 2, og sikrede tok en kalkulert risiko ved å etterlate sekken da butikken ikke tillot ham å ta med denne inn. Tapets størrelse og varigheten av fraværet tilsier at kravet kan avkortes 100 %. Dette er i samsvar med Finansklagenemndas praksis i lignende saker.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet kan foreta avkortning i erstatningen som følge av brudd på sikkerhetsforskrifter, herunder om

1. sikkerhetsforskriften er fremhevet i forsikringsbeviset og om
2. selskapet har meddelt sitt standpunkt om avkortning uten ugrunnet opphold, jf. fal. § 4-14.

Etter fal. § 2-2 bokstav c annet punktum, må selskapet "fremheve" i forsikringsbeviset hvilke sikkerhetsforskrifter det har fastsatt. I herværende sak dreier det seg om en kollektiv forsikring hvor sikredes bank er forsikringstaker. Det følger da av fal. § 9-3 at selskapet har plikt til å orientere om forsikringsvilkårene, og "særlig" fremheve bl.a. sikkerhetsforskrifter.

De aktuelle sikkerhetsforskriftene er inntatt på s. 4 i forsikringsbeviset. Sikkerhetsforskriftene er gjengitt i sin helhet, og angir at reisegods/kontanter som ikke er innelåst ikke skal forlates uten tilsyn/bæres med seg. Dette må være tilstrekkelig for å oppfylle kravene i fal. § 2-2 bokstav c, jf. § 9-3 siste setning. Nemnda må videre slik saken er dokumentert legge til grunn at sikrede fikk tilsendt både forsikringsbevis og vilkår på e-post den 28.7.17, noe sikrede også har bekreftet i klageomgangen. Forutsatt at sikrede har godkjent elektronisk kommunikasjon ved tegning, har han dermed hatt mulighet til å gjøre seg kjent med sikkerhetsforskriftene. Ifølge selskapet var vilkårene ellers tilgjengelig på Bank Norwegian sine nettsider på skadetidspunktet.

Siden både forsikringsbevis og vilkår ble gjort tilgjengelig for sikrede ved inngåelse av avtalen, har sikrede fått foreskrevet informasjon om mulige konsekvenser ved brudd på disse sikkerhetsforskriftene gjennom forsikringsavtalen. Selskapet kan ikke lastes for at sikrede eventuelt ikke har gjort seg kjent med det som står i forsikringsbeviset.

Spørsmålet er dernest om selskapet har tapt retten til å påberope brudd på sikkerhetsforskriften fordi selskapet ikke hadde overholdt reklamasjonsplikten i fal. § 4-14, som sier at selskapet må reklamere overfor sikrede uten "ugrunnet opphold" etter at selskapet ble kjent med det forhold som medfører at regelen kan anvendes.

Utgangspunktet for fristen er når selskapet "ble kjent med det forhold som medfører at regelen kan anvendes". Det er ikke tilstrekkelig at selskapet burde kjenne til forholdet, jf. Bull, Forsikringsrett 2008, s. 424. Ifølge Rt. 2013 s. 1235 løper tidsfristen fra selskapet hadde kvalifisert mistanke om dette forholdet. Sikredes forsikring har følgende sikkerhetsforskrifter:

1. Sikkerhetsforskrifter for Reisegods – oppbevaring og tilsyn

1. Reisegods som ikke er innelåst, skal ikke forlates uten tilsyn. Sikrede skal ta vare på sine eiendeler på en slik måte at de ikke stjeles, skades eller går tapt.

...

2. Sikkerhetsforskrift oppbevaring av penger

Penger skal sikrede bære med seg, eller oppbevare i dertil egnet låst og fastmontert oppbevaringssted i låst rom i bygning.

Selskapet har begrunnet sin avkortning med:

Vi er av den oppfatning at det her forelå et klart brudd på tilsynsplikten som det er vist til i pkt 1.1 og at det er klart at en slik oppbevaring ikke kan anses som forsvarlig. Du hadde handlingsalternativ, blant annet ved å undersøke om sekken kunne vært oppbevart i butikken eller et annet sted på kjøpesenteret, mens du handlet, slik at den i allefall hadde hatt et visst tilsyn. I tillegg er det oppgitte tidsrommet ganske langt, noe som forsterker bruddet på tilsynsplikten. Ved et brudd på en sikkerhetsforskrift, hvor det er mer enn lite å legge sikrede til last, er det grunn til å foreta avkortning i erstatningsoppgjøret i henhold til nevnte sikkerhetsforskrift.

Nemnda forstår dette slik at selskapet kun påberoper seg brudd på den første forskriften, og ikke brudd på den andre.

Spørsmålet er derfor når selskapet hadde "kvalifisert mistanke" om de forhold som her er beskrevet. Såfremt selskapet har kvalifisert mistanke, begynner fristen å løpe uavhengig av om selskapet mener at saken kan avslås på annet grunnlag, og da også i tilfeller hvor selskapet påberoper seg brudd på sikkerhetsforskriftene etter et objektivt avslag, jf. for så vidt FSN 5026.

Sikredes skademelding har følgende forklaring om tyveriet:

Eg var på veg gjennom Russland i sørlig retning. På formiddagen 29/6 hadde eg planar om å fortsette reisa sørover etter å ha overnatta i Volgograd. Før avreise skulle eg gå til innkjøp av proviant i ein dagligvarebutikk tilknytta eit kjøpesenter. Då ryggsekk ikkje var tillatt inne i butikken var eg tvungen til å etterlate sekken på sikker stad. Då eg returnerte frå butikken var sekken med innhold stolen. Eg varsla politiet som hjalp meg med å søke, men verken sekken eller innholdet blei funne.

Skademeldingen tilsier at sekken er etterlatt utenfor butikken, men når sikrede bruker formuleringen "sikker stad" er det ikke gitt at sekken er uten tilsyn. Når sikrede sier at han var "tvungen" til å etterlate sekken "på sikker stad", tilsier dette videre at han ikke hadde et handlingsalternativ, og at oppbevaringen derfor var forsvarlig. Skademeldingen gir slik den er formulert selskapet grunn til å mistenke at det foreligger brudd på sikkerhetsforskrift, men nemnda mener under noe tvil at den ikke gir grunnlag for kvalifisert mistanke.

Sikrede anfører at han anmeldte tyveriet til politiet, og at dokumentasjon fra politiet ble sendt som vedlegg til skademeldingen. Nemnda forstår saken slik at disse dokumentene var på russisk, og ikke ble oversatt av selskapet. Det er derfor uklart for nemnda hva som står i disse dokumentene, og om de ga mer informasjon enn forklaringen i skademeldingen.

Selskapet har forklart at det innledningsvis i denne saken var uklart om sikrede hadde aktivert reiseforsikringen, og at selskapet fra skademeldingen av 27.8.18 var i dialog om dette frem til 22.10.18 uten avklaring. Deretter var det ingen aktivitet i saken frem til sikrede tok opp saken igjen 15.11.2019. I denne perioden hadde selskapet derfor ingen oppfordring til å undersøke spørsmålet om avkortning nærmere, herunder å sette i gang en dyr oversettelse av politidokumentene. Selskapet sendte imidlertid sikrede en e-post 15.11.19 hvor det bl.a. sa:

Vi gjør også oppmerksom på at selv om forsikringen hadde vært aktiv, ville nok kravet her blitt avkortet med 100 %.

Det er uklart for nemnda hva dette betyr. Setningen har ikke karakter av et "standpunkt" og er derfor ikke noen reklamasjon i henhold til fal. § 4-14. Selskapet hadde heller ikke tilstrekkelig grunnlag til å ta standpunkt med den informasjonen som forelå i skademeldingen. Nemnda mener selskapet her gir uttrykk for en foreløpig antagelse. Dette fremstår som lite ryddig saksbehandling, men betyr ikke at selskapet da e-posten ble skrevet hadde kvalifisert mistanke om brudd på sikkerhetsforskriften.

I FinKN 2013-591 godkjente nemnda at selskapet ikke gikk videre med undersøkelser om brudd på sikkerhetsforskrift når det var tvilsomt om det var funnet sted et tyveri, men la til grunn at selskapet måtte reklamere når det fikk tilstrekkelig informasjon. Spørsmålet her er da om selskapet skal pålegges å foreta ytterligere undersøkelser, herunder oversette politidokumentene, for å avklare dette spørsmålet i en situasjon hvor det mener forsikringen ikke er aktivert. Nemnda kan ikke se at § 4-14 gir grunnlag for å pålegge selskapet å foreta slike undersøkelser når den informasjonen sikrede gir i skademeldingen ikke gir selskapet tilstrekkelig grunn til mistanke. Det vil ikke være i samsvar med effektiv ressursbruk å tvinge selskapet til dyre undersøkelser når det mener dette er unødvendig. Selv om selskapet ikke kan vente med å reklamere eller foreta ytterligere undersøkelser hvis det har kvalifisert mistanke, må det kunne vente med å undersøke når tilstrekkelig kunnskap ikke foreligger.

Da saken ble gjenopptatt ba selskapet 19.3.20 om en nærmere beskrivelse av hendelsesforløpet og utdyping av opplysningen om at sikrede var tvungen til å etterlate sekken utenfor butikken. Dette ble besvart 27.3.20, og avslaget ble gitt 16.4.20. Tidsbruken i denne fasen er det ikke noe å utsette på.

Reklamasjonsfristen i fal. § 4-14 er etter dette ikke oversett.

Spørsmålet er da om selskapet kan avkorte pga. brudd på sikkerhetsforskriften, som lyder:

1. Reisegods som ikke er innelåst, skal ikke forlates uten tilsyn. Sikrede skal ta vare på sine eiendeler på en slik måte at de ikke stjeles, skades eller går tapt.

Sikrede etterlot en sekk med bl.a. verdisaker og kontanter utenfor en butikk. Det er da klart at sekken ble etterlatt uten tilsyn. Sikkerhetsforskriften er derfor objektivt sett brutt, jf. fal. § 4-8 første punktum. Nemnda legger også til grunn at det er årsakssammenheng mellom bruddet og tyveriet, jf. fal. § 4-8 andre punktum.

Spørsmålet er da om sikrede er mer enn lite å laste, jf. fal. § 4-8 andre punktum. Risikoen for tyveri av reisegods er stor og alminnelig kjent. Sikrede har gitt følgende forklaring:

I Volgograd hadde eg overnatta i friluft like utanfor bykjernen. Dagligvarebutikken eg skulle besøke tillot ikkje kundene å ha med sekker, det hadde eg allerede fått tilsnakk for på eit tidligare tidspunkt. Eg gøymte derfor sekken i noko buskas i eit skogholt før eg gjekk på butikken. Sekken var såpass godt gøymt at eg tviler på at nokon kan ha komt over den tilfeldig. Eg mistenker at tjuven må ha observert meg på avstand.

Sekken inneholdt bl.a. kontanter, mobil og pass. Dette kunne sikrede enkelt ha båret på seg også inne i butikken. Nemnda mener derfor klart han er mer enn bare lite å laste for å grave ned disse gjenstandene.

Det øvrige dreier seg om reisegods av forskjellig slag som ikke uten videre kunne bæres med når han gikk inn i butikken. Men sikrede var klar over at han ikke fikk ta med seg sekken fra tidligere besøk, og han har ikke forklart at andre forholdsregler ikke var tilgjengelig. Det fremgår videre at tyveriet skjedde mellom kl. 10.10 og 11.50. Det er uklart for nemnda hvorfor han trengte å være inne i butikken i nesten to timer når han visste at sekken var plassert utenfor med risiko for å bli stjålet. Nemnda stiller derfor spørsmål ved om sikredes beskrivelse om at han var tvunget til å plassere sekken med alt innhold utenfor butikken er riktig, og er også uenig i at sikredes nedgraving av sekken kan karakteriseres som en "sikker stad". Selv om sikrede kan ha ment dette, mener nemnda under noe tvil at han var mer enn lite å laste også for det øvrige reisegodset.

Avkortning kan da finne sted under hensyn til arten av den aktuelle sikkerhetsforskriften, skyldgraden, hendelsesforløpet og forholdene for øvrig, jf. fal. § 4-8 tredje punktum. For verdisakene hadde sikrede et enkelt handlingsalternativ, og nemndspraksis ved tyveri av verdisaker som følge av brudd på sikkerhetsforskrift er streng. Her må 100 % avkortning aksepteres.

For det øvrige reisegodset fremstår både handlingsalternativene og tyveririsikoen som mer begrenset. Her mener nemnda avkortningen bør reduseres til 25 %.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).